

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 487/2022
16.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Војна болница Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3144/21 од 23.11.2021. године, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3144/21 од 23.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3144/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П1 10/20 од 04.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила, у периоду од 28.05.2015. године до јануара 2016. године и од краја 2016. године до почетка марта 2020. године, претрпела злостављање на раду од стране надређеног – начелника ... Војне болнице Ниш, ппук. ББ, на тај начин што је он тужилу најпре вербално, физички и сексуално узнемиравао, а потом претерано оптерећивао радним задужењима, остављао је да сама обавља послове на одељењу, док је остале запослене распустио, ускраћивао јој припадајуће одморе и одсуства, намерно стављао на радни распоред кад има значајне приватне обавезе, изопштавао је из службене и приватне комуникације и игнорисао у присуству осталих запослених, запосленима на одељењу о њој говори да је “ лоша особа “, да сви због ње треба да испаштају и излагао је непријатностима да треће лице сазнаје за службену негативну оцену коју је дао мимо свих процедура, неосновано ниско је оценио као надређени, мимо свих правила, на начин да може да добије отказ, користио прилику да јој у одсуству сведока прети, вређа, виче на њу и исказује агресију, што је све довело до нарушавања психофизичког здравља тужиле, па је забрањено даље вршење злостављања, односно понављање злостављања, и одређено да је тужени дужан да обезбеди извршење наведене забране, док је тужбени захтев одбијен за утврђење наведеног злостављања у периоду од јануара 2016. године до краја 2016. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилу на име

накнаде штете услед злостављања на раду исплати за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности 200.000,00 динара, за претрпљени страх 200.000,00 динара и повреду угледа, части, слобода и права личности 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.03.2021. године до исплате, док је у преосталом делу у ком је тражена исплата преко досуђеног до траженог износа од 250.000,00 динара, по сваком од наведених основа, са законском затезном каматом од 04.03.2021. године, као и исплата законске затезне камате на досуђене износе за период од исплате до убудуће, тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи по основу накнаде материјалне штете због губитка зараде услед одласка на боловање исплати 6.275,91 динар, са законском затезном каматом од 12.10.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 229.974,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3144/21 од 23.11.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и у ставу трећем изреке и у том делу жалба тужене је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у усвајајућем делу става другог изреке, у односу на досуђену накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности и за претрпљени страх, тако што је обавезана тужена да тужиљи исплати за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности 120.000,00 динара и за претрпљени страх 120.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.03.2021. године до исплате, док је преко наведених до износа досуђених за накнаду наведених видова нематеријалне штете првостепеном пресудом, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу става другог изреке, у односу на досуђену накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности и у ставу четвртм изреке и у том делу списи предмета враћени првостепеном суду на поновни поступак. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење првостепеног суда П1 10/2020 од 19.10.2021. године, тако што је одбијен као неоснован предлог тужиље којим је тражено да се привремено уреди спорни однос у циљу отклањања опасности од насиља и наступања веће ненадокнадиве штете по здравље тужиље тако што ће се забранити приближавање начелника Службе ... Војне болнице Ниш, ппук ББ, у простор око места рада тужиље у Служби ... Војне болнице Ниш, као и захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка од 83.224,00 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка по предлогу за одређивање привремене мере од 25.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење злостављања на раду тужиле, уз захтев за спречавање даљег злостављања и исплату накнаде нематеријалне и материјалне штете, а правноснажном одлуком одлучено је делимичним усвајањем тужбеног захтева. Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд налази да из навода ревизије тужене не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, већ да се оспорава утврђено чињенично стање. У конкретном случају, одлука о траженој заштити је условљена резултатом расправљања и чињеничним стањем утврђеним у том поступку и заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.07.2020. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 23.11.2021. године.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како побијана вредност предмета спора захтеване накнаде штете од 246.275,91 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић